

Marsa és az űrlény - akadálypálya

Kora reggel volt. Marsa felnézett a vörös égboltra. - **fejkörzések**

– Anya, ma is porvihar lesz, a fedett bicajjal megyek.

– Rendben, puszi!

Már félúton járt az iskola felé vezető széles úton, amikor szirénázó rendőrajgányok hajtottak el mellette. A körforgalomnál nagy csoportosulást látott, mindenki a hegyek felé mutogatott. -

karkörzések

Az egész iskola zsongott. Úgy tűnt, csak Marsa nem hallotta a nagy hírt. Az osztálytársai körbeállták, és egymás szavába vágva mesélték. - **törzskörzés, csípőkörzés**

– Most tényleg megtörtént! Jött valaki odafentről! Egy valódi űrlény! - **guggolás, karemelés**

– A Vulkán mögött szállt le egy hatalmas űrhajóval! Iszonyatosan nagy és veszélyes. Hangosan hörög és gyerekeket eszik!

– Én láttam róla képet, gyémántszepe van, kék szőre és legalább hat méter magas! Vagy nyolc!

– Nem is! Tiszta sárga és kocka alakú! Öt feje van és hosszú karmai.

– Neked van öt fejed, de mindegyik üres! - **négyütemű fekvőtámasz**

A sugárzástan óra elmaradt. Marsa az udvaron álldogált az osztálytársaival, akik újra meg újra elmondták, mit hallottak. Ettől összezavarodott, már el sem tudta képzelni, hogy nézhet ki egy valódi űrlény, pedig kicsi kora óta mindent megnézett és elolvasott róluk, amit csak talált.

Délután rakétaépítő szakkörre ment volna, de hirtelen megjelent Anya a nagy, családi járgánnyal és hazavitte, miközben egész úton sápítózott. - **futás**

– Már csak ez hiányzott! Idejön mindenféle űrlény, pedig éppen elég bajunk van az ózonnal, a napszéllel meg a porral. Egész nap takarítok, főzök, senki nem segít, pedig nekem is csak kilenc csápom van! Menjen vissza oda, ahonnan jött! És meg ne halljam, hogy a közelébe mész!

Marsa hümmögött, és kitekert nyakkal az űrhajó felé nézett, de nem látott semmit. Amikor hazaértek, Apa is ezzel fogadta:

– Marsa, pár napig nem mehetsz a Vulkán-körzetbe! Nagyon veszélyes lehet az az izé! Azt se tudjuk, honnan jött és mit akar. Egészen biztos, hogy betegségeket terjeszt! Még az is lehet, hogy el akar rabolni minket, hogy magával vigyen a bolygójára. Ki tudja, hányan jönnek még, pedig nekünk sincs elég ennivalónk!

Marsa bólogatott.

A következő meserészletnél végigmennek a gyerekek az akadálypályán. Előzetesen megbeszéljük mi a feladat.

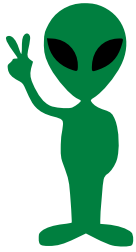
Ebéd után nem bírta tovább, amíg szülei a képernyőszobában a rendőrség élő közvetítését nézték, kiszökött a hátsó ajtón, felpattant a biciklijére és egyenesen a Vulkán-körzet felé tekert. Már messziről látta az űrhajó hatalmas fémtestét. A rendőrök és a katonák magas kerítést húztak az űrhajó köré, és a környező sziklák mögött bujkáltak. Marsa nagy ívben kikerülte őket, mintha a szomszéd város felé tartana, de kicsit odébb szállt a bicikliről és közelebb merészkedett.

Átbújt a rendőrségi kerítés alatt. Az űrlény magas, fehér alak volt, furcsa, átlátszó gömbfejjel. Csak négy rövid végtagja volt, lassan botorkált a vastag, vörös porban. Szomorúnak tűnt.

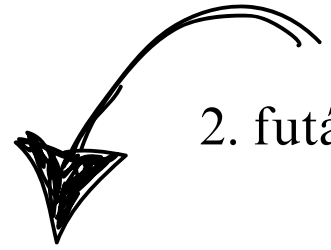
Marsa odaszaladt hozzá. Pár méterre megállt, a lény is megtorpant. Nézték egymást. Marsa intett az egyik mellső csápjával. A lény csak állt mozdulatlanul. Marsa barátságosan ugrált párat és újra integetett.

A lény felemelte egyik rövid végtagját és visszaintegetett.

6. futás
vissza

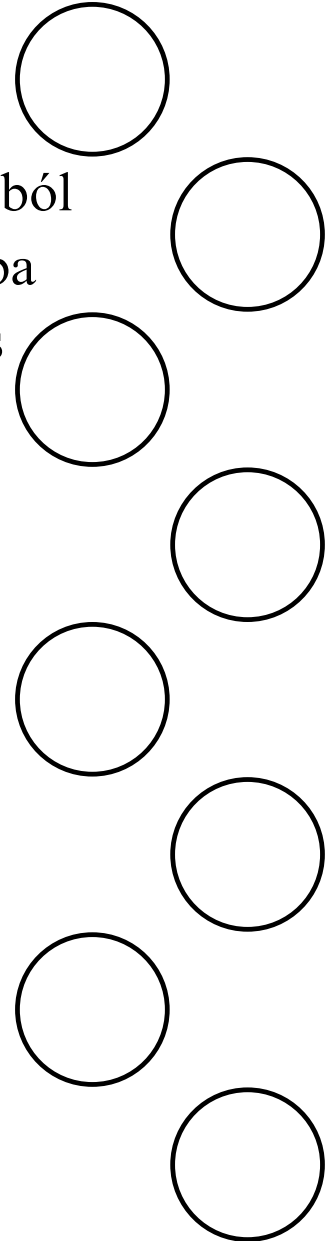

2. futás

5. bújás
a pad
alatt és integetés

3. karikából
karikába
ugrás

4. gátfutás/
bújás
a gát
alatt/szlalom stb.

1. bicikli